

anden, men den højtærede Justitsminister har meddelt, at han nu kender Sagen saa godt, at han i alle Maader kan sige god for Udenrigsministeren. Han siger, at han har disse Oplysninger. Nu vel, maa jeg faa at vide: Har Udenrigsministeren i Foraaret 1916 sammen med Bankdirektør Glückstadt spekuleret i sit eget Selskabs Aktier og solgt dem til en Pris, der var højere, end han selv mente de var værd, og billigere Justitsministeren dette? Ja eller nej. Ministeren bad mig om et bestemt Svar og fik det, og nu beder jeg ham om et bestemt Svar og ikke om et Omsvøb med Henvisning til Professor Birck.

Holstein: Jeg vil blot om Cold-Sagen sige to Ting: Der er intet, absolut intet, hverken i Kommissionsloven eller i Retsplejeloven eller i Bankloven, som forbyder eller forhindrer den højtærede Justitsminister i at gøre Finansudvalget bekendt med Kommissionens Materiale. Dersom Kommissionen er Undersøgelsesret og har fungeret som Undersøgelsesret, har han Ret til som Part i Sagen for det offentlige at faa Udskrift af Retsbogen og af de Akter, som af den offentlige Anklager er givet til Retten som Undersøgelsesret; og dersom det er en Efterforskningskommission, har han som øverste Paatale- og Politimyndighed Ret til at gøre sig bekendt med Efterforskningsmaterialet, ganske som han har Ret til at gøre sig bekendt med Politiets Efterforskningsmateriale, og altsaa ogsaa meddele det til Finansudvalget. Jeg vil indrømme, at det er en ekstraordinær Fremgangsmaade, men her drejer det sig ogsaa om noget saa ekstraordinært som, hvorvidt en Minister, et Medlem af den ansvarlige Regering, er kvalificeret til at repræsentere Landet udadtil, eller han ikke er det. Endvidere drejer det sig om en Sag, som føres paa en Maade, der er saa ekstraordinær, at den er uden Side-stykke i vor Retspleje og en Haan mod al civiliseret Retspleje i et hvilket som helst civiliseret Land i Europa. Derfor er det ikke mere end Justitsministerens simple Skyldighed, det er ikke hans juridiske Pligt, ikke hans retslige Pligt, men hans politiske, hans parlamentariske, hans moralske Pligt at gøre Udvalget bekendt med dette Materiale. Dernæst vil jeg sige: Dersom Justitsministeren mener, at der absolut intet er at behøje Udenrigsministeren, at denne har fuldkommen rent Mel i Posen, moralsk set alle Kvalifikationer for at repræsentere Landet som Minister, og hvis Udenrigsministeren selv me-

ner det samme, hvorfor i al Verden siger saa ikke Udenrigsministeren nu, da han har været Genstand for saadanne Angreb, som han har, hvorfor siger han da ikke af Hensyn til Roen i Landet og Anseelsen udadtil: Men kære Kollega, Hr. Justitsminister, lad dem dog faa det Materiale i Finansudvalget saa hurtigt som muligt, saa at den Sag kan blive klappet og klar.

Rode: Justitsministeren gentog et Spørgsmaal, som han havde savnet Svar paa. Spørgsmaalet var, hvorfor man ikke i sin Tid havde ladet undersøge Forholdene vedrørende Cold-Interviewet. Men paa det daværende Tidspunkt var der ikke et Menneske, som anede, at Hr. Cold, forinden Interviewets Fremkomst, havde indladt sig i Spekulation med Bankdirektør Glückstadt i sit eget Selskabs Aktier. Hvad jeg nu siger, er, at efter at dette er oplyst, er ingen mere end Hr. Cold selv interesseret i at faa Oplysninger frem om, hvad denne mægtige Spekulationsforretning har ført til, og hvem der har drevet den. Det er, hvad jeg har sagt. — Justitsministeren udtalte, at jeg gengav Udtalelser af ham paa en anden Maade, end de var fremsat. Hvad er det for Udtalelser, vil Ministeren ikke oplyse det? Justitsministeren har sagt her, at han, efter at have meddelt Finansudvalget, at han ikke kender Materialet, har talt med forskellige Medlemmer af Kommissionen og faaet Oplysninger af dem. Derfor er det fuldkommen berettiget, at det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen nu siger til Ministeren. Saa oplys da her for Tinget det, som endnu ikke er blevet positivt bekræftet offentligt, at det var sammen med Direktør Glückstadt, Hr. Cold drev disse Spekulationer, saa at vi kan faa dette Forhold klart frem. Siden Justitsministeren er trængt ind i denne Sag, kender han vel ogsaa Omfanget af Forretningen, hvor langvarig, hvor vidtstrakt den var, hvilken Fortjeneste den gav, om det er rigtigt, at det er Hundretdusinder, denne Spekulationsforretning har indbragt Udenrigsministeren. Alt dette bør Justitsministeren, som nu har udtalt, at han har sat sig ind deri ved at spørge Medlemmer af Kommissionen, oplyse Tinget om, naar han ikke vil give Materialet til Finansudvalget. Justitsministeren sagde: Oplysningerne skal komme, og de skal komme tidnok. Nej, højtærede Justitsminister, denne Sag er nu af en saadan Art, at den kræver Oplysningerne nu.